

Sygn. akt VIII Ns 400/20

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2020 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Spółdzielni Mieszkaniowej Towarzystwo (...) z siedzibą w Ł.

z udziałem Gminy M. Ł.

o zasiedzenie

postanawia:

1. na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odrzucić wniosek.;
2. ustalić, że wnioskodawca i uczestnik ponoszą koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt VIII Ns 400/20

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 4 września 2020 roku wnioskodawczyni Spółdzielnia Mieszkaniowa Towarzystwo (...) w Ł. wniosła o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie własności nieruchomości zabudowanej, położonej w Ł., jednostka ewidencyjna Ł., stanowiąca działkę gruntu o numerze ewidencyjnym (...), o powierzchni 615 m², położonej przy ul. (...) w obrębie G-13, dla której jest prowadzona księga wieczysta (...), stanowiącej własność Gminy. Jako uczestnika postępowania wnioskodawczyni wskazała Gminę M. Ł.-Prezydenta Miasta Ł..

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że działka gruntu nr (...) według dotychczasowego zapisu w ewidencji gruntów była oznaczona jako działka nr (...). Przedmiotowa działka stanowi część nieruchomości położonej przy ul. (...) na której posadowiony jest spółdzielczy blok mieszkalny, stanowiący własność wnioskującej spółdzielni, Budynek mieszkalny nr (...) położony przez ówczesnie nazywanej ulicy (...), protokołem z dnia 7 stycznia 1975 roku został przekazany jako inwestorowi (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.. Spółdzielnia ta, jako właściciel budynku włądała samoistnie gruntem aż do jej podziału uchwałą z dnia 16 listopada 1994 roku na mniejsze spółdzielnie. W wyniku podziału wnioskodawczyni otrzymała do swoich zasobów m.in. budynek mieszkalny przy ul. (...) wraz z towarzyszącym gruntem, którym w kontynuacji włada samoistnie do dzisiaj i opłaca podatek od tejże nieruchomości.

(wniosek k. 5-5v)

W odpowiedzi na powyższe uczestnik wniósł o oddalenie wniosku i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawczyni nie spełniła wymaganych zgodnie z art. 172 k.c. przesłanek posiadania samoistnego nieruchomości oraz upływu czasu przewidzianego przepisami prawa.

Nadto nadmienił, że między stronami toczyła się przed tutejszym Sądem pod sygn. akt II Ns 2077/14 sprawa o zasiedzenie spornej nieruchomości, w toku której postanowieniem z dnia 25 lutego 2016 roku Sąd oddalił wniosek o

zasiedzenie uznając, iż objęta żądaniem wniosku o zasiedzenie działka (...) nie może stanowić odrębnej nieruchomości, a jedynie jest częścią zabudowanej nieruchomości, jako taka nie może być więc przedmiotem posiadania samoistnego. Uczestnik wskazał, że postanowienie jest prawomocne zaś zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. wiąże formalnie nie tylko strony i Sąd który je wydał lecz również Sądy i inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach wskazanych w ustawie także inne osoby. Powołał się również na treść art. 523 k.p.c. wskazując, iż wnioskodawca nie wykazał żadnych nowych okoliczności ponad wskazane przez niego w toku postępowania w sprawie II Ns 2077/14, wobec czego wniosek o zasiedzenie powinien zostać odrzucony.

(odpowiedź na wniosek k. 53-54)

Wnioskiem z dnia 8 października 2014 roku Spółdzielnia Mieszkaniowa Towarzystwo (...) z siedzibą w Ł. wniosła o stwierdzenie, że z dniem 1 października 2005 r. przez zasiedzenie własność nieruchomości składającej się z działki nr (...) pow. 0,0615 ha, uregulowanej w księdze wieczystej o nr (...) i stanowiącej własność Gminy Ł. Sprawa z ww. wniosku została zarejestrowana w tut. Sądzie pod sygn. II Ns 2077/14. W przedmiotowym wniosku wskazano, iż działka gruntu nr (...) według dotychczasowego zapisu w ewidencji gruntów była oznaczona jako działka nr (...). Przedmiotowa działka stanowi część nieruchomości położonej przy ul. (...) na której posadowiony jest spółdzielczy blok mieszkalny, stanowiący własność wnioskującej spółdzielni. Ww. budynek mieszkalny nr (...) położony przez ówczesnie nazywanej ulicy (...), zgodnie z Zarządzeniem Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz (...) Terenowej i Ochrony (...) z dnia 24 lipca 1972 r. - protokołem z dnia 7 stycznia 1975 roku został przekazany jako inwestorowi (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. Spółdzielnia ta jako właściciel budynku włączyła Samoistnie przedmiotowy gruntem aż do jej podziału na mniejsze spółdzielnie. Podział w wyniku którego powstała Spółdzielnia Mieszkaniowa Towarzystwa (...) nastąpił uchwałą nr 12/94 z dnia 16 listopada 1994 roku Zebrania Przedstawicieli. W wyniku podziału wnioskodawczyni otrzymała do swoich zasobów m.in. budynek mieszkalny przy ul. (...) wraz z towarzyszącym gruntem, którym w kontynuacji włada samoistnie do dzisiaj.

(wniosek w sprawie II Ns 2077/14 k. 2-3).

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2016 r. tut. Sądu w sprawie o sygn. II Ns 2077/14 oddalono ww. wniosek Spółdzielni Mieszkaniowej Towarzystwo (...) w Ł. W uzasadnieniu do przedmiotowego postanowienia stwierdzono m.in.: „W sprawie niniejszej ustalono, że projektowana działka oznaczona numerem (...) nie może stanowić odrębnej nieruchomości, a wyłącznie część zabudowanej, nowopowstałej nieruchomości, po uregulowaniu prawa własności w stosunku do pozostałych działek.

Z materiału dowodowego, w szczególności z opinii biegłego wynika, że w obiegu prawnym działka (...) nie jest rzeczą nieruchomą, która z upływem okresu wymaganego posiadania mogłaby w ogóle stać się przedmiotem odrębnej własności innej osoby. Nie może ona występować w takim obiegu jako rzecz lub jej część, która przez wyodrębnienie uzyskałaby cechę samoistności. Wskazany stan rzeczy przynosi i taką konsekwencję, że działka (...) nie może być też traktowana w zakresie własności na gruncie art. 336 kc jako przedmiot samoistnego posiadania, które stanowi istotną przesłankę zasiedzenia.

(por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 1989r, w sprawie III CZP 14/89, opubl. L.)

W oparciu o wyżej przytoczone przepisy prawa i zaprezentowaną argumentację, Sąd wniosek wnioskodawcy o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości oddalił jako nieuzasadniony.”

(postanowienie z dnia 25 lutego 2016 r. wraz z uzasadnieniem k. 90, k. 93-98 akt o sygn. II Ns 2077/14)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Stosownie do art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. stosowanym na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. w postępowaniu nieprocesowym Sąd odrzuci wniosek jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Jednakże dla przyjęcia sprawy w toku i powagi rzeczy osądzonej muszą być spełnione

przesłanki identyczności pod względem przedmiotowym i podmiotowym. W grę musi wchodzić identyczność "podstawy sporu" w procesie i "podstawy sprawy" w postępowaniu nieprocesowym. W ten sposób najogólniej można by ująć zagadnienie stanu sprawy w toku w zakresie postępowania nieprocesowego, mając na uwadze zasadę ne bis in idem. (por. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 1986 r., III CZP 28/86, OSNC 1987/5-6/74)

W niniejszej sprawie zachodzi zarówno tożsamość podmiotowa sprawy (wnioskodawca i uczestnik w sprawie II Ns 2077/14, jak i w niniejszej sprawie o sygn. VIII Ns 400/20 są ci sami), jak i tożsamość przedmiotowa. Należy wskazać, iż w obu złożonych wnioskach zostały wskazane te same okoliczności – ta sama podstawa faktyczna oczekiwanego rozstrzygnięcia. Należy przy tym wskazać, iż nadal wnioskodawca domaga się stwierdzenia zasiedzenia części nieruchomości tj. działki o nr (...) o pow. 0,0615 ha uregulowanej w księdze wieczystej o nr (...). We wniosku z dnia 31 lipca 2020 r. nie podano żadnych nowych okoliczności, mogących mieć wpływ na wydanie innego rozstrzygnięcia, niż zapadłe w sprawie o sygn. II Ns 2077/14.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. art. 13 § 2 k.p.c. odrzucono wniosek z uwagi na stwierdzenie powagi rzeczy osądzonej.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. – zasadą w postępowaniu nieprocesowym, zgodnie z którą każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.